

Protokół

posiedzenia komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 6 listopada 2014 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Marka Daszkiewicza wszczętego 29 września 2014 r. w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia.

Komisja w składzie:

1. Przewodniczący – prof. Jerzy Błażejowski – Uniwersytet Gdański,
2. Sekretarz – dr hab. Tomasz Zaleski – INTiBS PAN we Wrocławiu,
3. Recenzent – prof. Tadeusz Marek Krygowski – Uniwersytet Warszawski,
4. Recenzent – prof. Mirosław Szafran – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
5. Recenzent – prof. Mirosław Mączka – INTiBS PAN we Wrocławiu,
6. Członek komisji – prof. Artur Michalak – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
7. Członek komisji – prof. Leszek Kępiński – INTiBS PAN we Wrocławiu

zebrała się w składzie 6 osobowym 16 grudnia 2014 roku o godzinie 10:00 w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu (INTiBS PAN). W zebraniu nie uczestniczył prof. Mirosław Mączka w związku z wyjazdem służbowym, natomiast prof. Artur Michalak uczestniczył w formie wideokonferencji.

W wyniku obrad komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym podjęła jednomyślnie następującą uchwałę:

Uchwała komisji habilitacyjnej w sprawie nadania dr. Markowi Daszkiewiczowi stopnia doktora habilitowanego

Komisja habilitacyjna zapoznała się z opiniami przedstawionymi przez recenzentów stwierdzając, że wszystkie recenzje dorobku naukowego dr. Marka Daszkiewicza podkreślają spełnienie ustawowych* i zwyczajowych kryteriów i są pozytywne w zakresie wymagań odnoszących się do:

- „osiągnięcia naukowego uzyskanego po otrzymaniu stopnia doktora”,
- „znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny naukowej”,
- „istotnej aktywności naukowej”

oraz aktywności habilitanta w zakresie kształcenia (nauczania), współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy.

Komisja wnioskuje do Rady Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu o nadanie dr. Markowi Daszkiewiczowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie chemia. Komisja ocenia wysoko osiągnięcie będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego i wnioskuje o uznanie dorobku naukowego habilitanta za wyróżniający (w myśl artykułu 32 ust. 1 ustawy*).

* w świetle ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. 2003 nr 65 poz. 595, z późniejszymi zmianami), a także rozporządzeń MNiSW z dnia 22 września 2011r. (Dz. U. 2011 nr 204, poz. 1200) oraz z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. 2011 nr 196 poz. 1165).

Uzasadnienie

Poniżej przytoczone jest podsumowanie wszystkich trzech recenzji, które zostały rozesłane wraz z autorem referatem i pełną dokumentacją członkom komisji habilitacyjnej przed posiedzeniem.

1. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako swoje osiągnięcie naukowe dr Marek Daszkiewicz przedstawia 9 prac opublikowanych w latach 2011-2013 w uznanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Prace te stanowią jednotematyczny cykl publikacji objętych wspólnym tytułem: „Analiza słabych oddziaływań obecnych w kryształach wybranych soli aromatycznych kationów organicznych metodą grafów oraz spektroskopii oscylacyjnej”. Sześć z tych publikacji to prace monoautorskie, w pozostałych trzech dr Marek Daszkiewicz występuje jako pierwszy i korespondujący autor. Wszystkie prace ukazały się w czasopismach ujętych w bazie „Journal Citation Reports”: Crystal Growth & Design (1): IF=4,56; CrystEngComm (1): IF=3,86; Spectrochimica Acta A (3), IF=2,13 (2013); Structural Chemistry (1), IF=1,77; Vibrational Spectroscopy (1), IF=1,65; oraz Journal of Molecular Structure (2), IF=1,60 (2013). Ich sumaryczny IF wynosi 21,076. Z dołączonych oświadczeń współautorów prac wynika, iż wkład habilitanta w powstanie wszystkich publikacji był wiodący.

Badane materiały, użyte metody badawcze, uzyskane wyniki, a także merytoryczną ocenę osiągnięcia naukowego recenzenci przedstawili w swoich raportach.

Oceniając dorobek przedstawiony w monotematycznych publikacjach stanowiących cykl habilitacyjny prof. Marek Krygowski wysoko ocenił znaczenie i aktualność tematyki badań. Profesor stwierdził, iż osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę nadania stopnia doktora habilitowanego „dotyczy bardzo aktualnej tematyki badawczej – analizy słabych oddziaływań w kryształach z zastosowaniem teorii grafów Margaret Etter oraz metod dyfrakcji rentgenowskiej i spektroskopii oscylacyjnej”. Podjęte przez habilitanta tematy recenzent uważa za „ważne i ciekawe zwłaszcza zastosowanie teorii grafów”. W dalszej części recenzji prof. Marek Krygowski określił poszerzenie koncepcji deskryptorów Margaret Etter jako nowatorskie.

Podsumowując swoją ocenę osiągnięcia naukowego prof. Marek Krygowski stwierdza, iż „merytoryczna wartość uzyskanych wyników przedstawionych w rozprawie jest bardzo znacząca i nie mam wątpliwości, że jest mocnym argumentem za poparciem wniosku o przyjęcie rozprawy. Oświadczenia współautorów wskazują na bardzo znaczący udział Habilitanta, a sześć spośród 9 publikacji są monoautorskie”.

Prof. Mirosław Szafran podkreślił, iż „ważnym osiągnięciem jest wykazanie relacji matematycznej pomiędzy deskryptorami grafów skończonych i elementarnych a deskryptorami wzorów wiązań wodorowych, co w sposób prosty pozwala przewidywać geometrie wiązań wodorowych tworzonych przez różne cząsteczki”. Ponadto cennym osiągnięciem habilitanta jest „wyznaczenie zrelaksowanej płaszczyzny energii potencjalnej oraz energii barier rotacji podstawników N^+H_3 i NO_2 dla kationów 2-, 3- i 4-nitroanilinowych oraz określenie wpływu wewnątrzcząsteczkowego wiązania wodorowego $N-H\cdots O$ na barierę rotacji grup funkcyjnych w kationie 2-nitroanilinowym. Oprócz wyników prezentowanych przez dr inż. Marka Daszkiewicza w rozprawie habilitacyjnej kilka prac opublikowanych po doktoracie stanowi także wartościowy dorobek i dotyczy różnych kompleksów z pierwiastkami ziem rzadkimi, których struktury określono metodami dyfrakcji rentgenowskiej i spektroskopowymi dla wybranych i opisanych teoretycznie modeli ruchu jonów srebra”.

Prof. Mirosław Mączka oceniając w swojej recenzji znaczenie tematyki napisał, iż „wiązania wodorowe są przedmiotem bardzo wielu badań różnorodnymi technikami badawczymi, m. in.

metodami spektroskopii oscylacyjnej. Wiązania te odgrywają kluczową rolę w mechanizmach wielu przemian fazowych. Są również niezwykle ważne w stabilizacji struktur białek. W swoich pracach habilitant podjął się jednak znacznie trudniejszego zadania, niż tylko synteza nowych materiałów hybrydowych i badanie typowych wiązań wodorowych. Mianowicie, dr inż. Marek Daszkiewicz skupił swoje wysiłki na analizie słabych oddziaływań w otrzymanych kryształach. Tego typu oddziaływania były przedmiotem stosunkowo nielicznych badań, lecz ich rola w stabilizacji struktur związków organicznych jest coraz bardziej doceniana. Wiadomo np., iż tego typu słabe oddziaływania odgrywają bardzo ważną rolę w stabilizacji struktur białek. Recenzent podkreślił ponadto „iż badanie słabych oddziaływań nie jest łatwym zadaniem badawczym”.

Za zasługujące na szczególne podkreślenie prof. Mirosław Mączka uznał „fakt, iż habilitant nie tylko zastosował z powodzeniem tę metodę opisu w swoich badaniach, lecz także znacząco ją rozwinął. Przede wszystkim, wprowadził do opisu symbole grafów elementarnych i skończonych. Wprowadzenie tych symboli pozwoliło mu na znalezienie relacji pomiędzy symbolami grafów a dyskryptorami wiązań wodorowych. To z kolei pozwoliło nie tylko na zaproponowanie sposobu opisu istniejących oddziaływań w kryształach, lecz również przewidywanie jakiego typu sieć może być zrealizowana z poszczególnych jonów”. Recenzent uznał to za „bardzo interesujący wynik z punktu widzenia inżynierii materiałowej”.

Prof. Mirosław Mączka zwrócił uwagę, iż rozprawę habilitacyjną kończy „bardzo obszerna dyskusja różnic i podobieństw pomiędzy eksperymentalnymi i teoretycznymi widmami oscylacyjnymi. Habilitant pokazał min. jak zmieniają się częstości różnych modów oscylacyjnych, gdy ulega osłabieniu wewnątrzcząsteczkowe wiązanie wodorowe N-H...O. Najważniejszym wynikiem tej części było pokazanie, iż wybór odpowiedniego układu atomów do obliczeń teoretycznych odgrywa kluczową rolę w opisie eksperymentalnych widm oscylacyjnych fazy skondensowanej. Choć ten wniosek wydaje się dosyć oczywisty, wielu badaczy o tym zapomina i publikowane dane teoretyczne słabo oddają rzeczywiste widma eksperymentalne, co prowadzi do błędnej interpretacji niektórych modów oscylacyjnych”. Recenzent stwierdził, iż „pokazanie przez habilitanta w jaki sposób należy wybierać model do obliczeń teoretycznych, jest ważnym wkładem w dziedzinie spektroskopii oscylacyjnej faz skondensowanych”.

Podsumowując w swej recenzji osiągnięcie naukowe prof. Mirosław Mączka stwierdził, iż „w ramach przeprowadzonych prac naukowo-badawczych, dr Marek Daszkiewicz uzyskał wiele wartościowych wyników, wnoszących elementy nowości naukowej z zakresu badań podstawowych. Są to przede wszystkim (a) rozwiniecie metody grafów do opisu sieci wiązań wodorowych i słabych oddziaływań, (b) wykazanie przyciągającego charakteru oddziaływań N...O pomiędzy grupami nitrowymi, oraz (c) wykazanie, iż wybór modelu do obliczeń teoretycznych widm oscylacyjnych ma decydujące znaczenie dla poprawnej interpretacji widm faz skondensowanych”. Ponadto recenzent wskazał na znaczenie aplikacyjne badań habilitanta ponieważ pokazują one „sposób przewidywania możliwych sieci oddziaływań dla wybranej soli, tzn. pozwalają na teoretyczną konstrukcję nowych materiałów hybrydowych o pożądanых właściwościach”.

2. Ocena aktywności naukowej oraz w zakresie kształcenia, współpracy naukowej i popularyzacji nauki

Aktywność naukowa habilitanta opisana w jego autoreferacie została bardzo pozytywnie oceniona przez recenzentów. Składa się na nią 81 publikacji, w tym jedna monografia, z których 72 ukazały się po uzyskaniu stopnia doktora. Pośród nich 74 to prace regularne opublikowane w renomowanych czasopismach z listy filadelfijskiej o wysokiej randze międzynarodowej takich, jak: Coordination

Chemistry Reviews, Inorganic Chemistry, Crystal Growth & Design, CrystEngComm, Physical Review B, Journal of Inorganic Biochemistry, i inne.

Miarą oddziaływania wszystkich publikacji habilitanta jest sumaryczny *impact factor* wszystkich prac równy 131.554, całkowita liczba cytowań równa 288 oraz współczynnik Hirscha wynoszący 9. Habilitant był głównym wykonawcą 1 i wykonawcą 4 projektach badawczych. Habilitant był współautorem 68 prezentacji konferencyjnych, z czego 38 prezentował osobiście (w większości przypadków w autoreferacie brak jest informacji, w jakiej formie). Uczestniczył także w 10 warsztatach naukowych. Habilitant jest współautorem patentu.

Habilitant prowadzi ożywioną współpracę naukową zarówno krajową, jak i międzynarodową. Recenzował artykuły w wielu prestiżowych czasopismach specjalistycznych takich jak: *Intermetallics*, *Journal of Alloys and Compounds*, *Journal of Molecular Modeling*, *Journal of Molecular Structure*, *Journal of Spectroscopy*, *Journal of Solid State Chemistry*, *New Journal of Chemistry*, *Spectrochimica Acta A*, *Structural Chemistry*, czy *Vibrational Spectroscopy*. W roku 2008 otrzymał stypendium START Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych uczonych, został także nagrodzony przez Dyrektora Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN za wyniki naukowe. Jest członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Krystalograficznego.

Mimo nieakademickiego charakteru jednostki, w której zatrudniony jest habilitant (INTiBS PAN) posiada on doświadczenie dydaktyczne. Opiekował się studentami odbywającymi praktyki w INTiBS PAN, prowadził ćwiczenia laboratoryjne w ramach organizowanych przez Instytut Warsztatów Fizykochemii Ciała Stałego „Niskie Łąki”. Corocznie od 2006 roku jest członkiem komitetu organizacyjnego Konwersatorium Krystalograficznego odbywającego się w Instytucie

Podsumowując aktywność naukową habilitanta prof. Tadeusz Krygowski stwierdził, iż *„dorobek Habilitanta poza publikacjami stanowiącymi rozprawę habilitacyjną jest bardzo duży i zróżnicowany. Są to 62 publikacje wieloautorskie w których mnogość stosowanych metod badawczych oraz różnorodność badanych układów uzasadnia udział wielu autorów”*. Odnosząc się do dorobku publikacyjnego habilitanta recenzent uznał, iż liczba opublikowanych prac *„to bardzo dobry wynik, zwłaszcza, że wiele z tych prac ukazało się w prestiżowych czasopismach o światowym obiegu (...). W konsekwencji zaowocowało to dość wysoką liczbą cytowań (288), a przecież dotyczy to zaledwie 13 lat aktywności naukowej! W ostatnich dwóch latach liczba cytowań rocznie wyniosła średnio 62 i ma tendencję wzrostową”*. Reasumując prof. Tadeusz Krygowski ocenił dane scjentometryczne bardzo pozytywnie i uznał, iż *„są one dobrym prognostykiem na przyszłość”*.

Prof. Mirosław Mączka opisując osiągnięcia naukowo-badawcze habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy stwierdził, iż *„dr inż. Marek Daszkiewicz znacząco poszerzył swój dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora”*. Ponadto uznał, iż mimo że liczba cytowań prac nie jest imponująca *“należy podkreślić, iż liczba cytowań na jedną publikację dla cyklu prac, będących głównym osiągnięciem habilitanta, jest zadowalająca (3.89), szczególnie gdy weźmie się pod uwagę, iż te prace zostały opublikowane w ostatnich czterech latach”*. Podsumowując recenzent stwierdził, iż *“habilitant posiada udokumentowane osiągnięcia naukowe i wykazuje dużą aktywność naukową w dyscyplinie naukowej Inżynieria Materiałowa. Spełnia tym samym kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych zawarte w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r., Dziennik Ustaw Nr 196”*. Z kolei oceniając dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpracę zagraniczną prof. Mirosław Mączka uznał, iż *„habilitant spełnia większość spośród 14 kryteriów wymienionych w §5 cytowanego powyżej rozporządzenia. Nie spełnia kryterium opieki naukowej nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, ale wynika to z*

faktu, iż pracuje on w instytucie badawczym". Ponadto recenzent stwierdził, iż „O znaczącej wartości prowadzonych badań świadczy opublikowanie wyników w dobrych czasopiśmie międzynarodowych” oraz „habilitant wykazał również dużą aktywność w prezentowaniu uzyskanych wyników (68 komunikatów konferencyjnych)”.

3. Wnioski

We wnioskach końcowych swojej recenzji prof. Tadeusz Krygowski uznał: „*Oceniając całość dorobku naukowego, dydaktycznego oraz organizacyjnego a także rozprawę habilitacyjną dr Marka Daszkiewicza odnoszę wrażenie że jest to jedna z najlepszych jakie w długiej karierze recenzenta miałem okazję oceniać (a było ich około 50)*”. Recenzent uznał z przekonaniem, „*że rozprawa habilitacyjna oraz dorobek Habilitanta spełniają z nadmiarem wymogi ustawy o stopniu doktora habilitowanego*”.

W podsumowaniu swojej recenzji prof. Mirosław Szafran wyraził opinię „*że zarówno dorobek naukowy zawarty w cyklu prac habilitacyjnych jak i (...) pozostały wsparty osiągnięciami organizacyjnymi pozwala (...) z przekonaniem pozytywnie ocenić całość przedstawionego materiału, który spełnia rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w postępowaniu habilitacyjnym (Dz. U. Nr 204 poz. 1200), i wnioskować do Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu o nadanie dr inż. Markowi Daszkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego chemii*”.

Prof. Mirosław Mączka uznał, że „*rozprawa habilitacyjna, dorobek naukowy oraz osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne dr. inż. Marka Daszkiewicza spełniają wszystkie kryteria przewidziane przepisami określonymi w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, wraz ze zmianami opublikowanymi w Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455 i obowiązującymi od 1 października 2011 r*”. Na zakończenie recenzent wniósł o „*dopuszczenie dr. inż. Marka Daszkiewicza do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego*”.

Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej w ustnie wypowiedzianych opiniach wysoko ocenili osiągnięcia naukowe habilitanta oraz jego aktywność w zakresie dydaktyki, współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy.

Prof. Artur Michalak w swojej opinii stwierdził po zapoznaniu się z całością złożonej przez dr Marka Daszkiewicza dokumentacji w związku z jego postępowaniem habilitacyjnym oraz z recenzjami przygotowanymi przez prof. dr hab. Tadeusza M. Krygowskiego, prof. dr hab. Mirosława Mączkę oraz prof. dr hab. Mirosława Szafrana, w pełni podziela oceny wyrażone w recenzjach, że zarówno rozprawa habilitacyjna, jak i całość dorobku dr Marka Daszkiewicza spełniają wymogi wynikające z obowiązujących aktów prawnych. Przedstawione w cyklu 9 oryginalnych publikacji osiągnięcie naukowe habilitanta jest oryginalne, znaczące i wnosi istotny wkład do nauki; w szczególności dotyczy to zastosowania metody grafów w topologicznym opisie wiązań wodorowych. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że 6 spośród publikacji stanowiących cykl habilitacyjny, to prace monoautorskie, a w trzech pozostałych uczestniczył tylko jeden współautor (dr hab. M. K. Marchewka), który swój udział ocenił na 15-20%. Warto podkreślić również, że wyniki habilitanta dotyczą badań z zastosowaniem metod zarówno doświadczalnych, jak i teoretycznych. Całość dorobku jest znaczący, obejmuje 74 pozycje literaturowe (łącznym IF=131.5; 288 cytowań; h=9) poza publikacjami habilitacyjnymi, a także 68 prezentacji konferencyjnych. Habilitant był zapraszany do wykonywania recenzji publikacji dla 10 czasopism naukowych.

Prof. Leszek Kępiński stwierdził, że rozprawa habilitacyjna dr. Marka Daszkiewicza (cykl 9 opublikowanych prac naukowych) zawiera oryginalne wyniki (uzyskane metodami rentgenografii oraz spektroskopii oscylacyjnej i potwierdzone obliczeniami metodami chemii kwantowej) w ważnej, lecz słabo poznanej tematyce słabych wiązań wodorowych w solach związków organicznych. Ponadto, autor w twórczy sposób rozszerzył istniejący aparat teoretyczny umożliwiającą uogólnioną analizę układów zawierających wiązania wodorowe, oparty na metodzie grafów. Przedstawione prace zostały opublikowane w latach 2011-2014 w renomowanych czasopismach (np. *Crystal Growth and Design*, *CrystEngComm*, *Spectrochimica Acta*) i zostały dostrzeżone przez społeczność naukową (37 cytowań). Dr. M. Daszkiewicz posiada także solidny dorobek naukowy w szeroko pojętych badaniach fizykochemii ciała stałego opublikowany w 81 artykułach naukowych i przedstawiony na licznych konferencjach naukowych (68 wystąpień). Ma również osiągnięcia dydaktyczne (opieka nad stażystami, prowadzenie ćwiczeń i warsztatów) i organizacyjne (kierowanie i uczestnictwo w projektach badawczych). Dr. M. Daszkiewicz prowadzi aktywną współpracę naukową (krajową i zagraniczną), a także występuje jako recenzent prac przesyłanych do czasopism naukowych. Dorobek naukowy dr. Marka Daszkiewicza zawarty w osiągnięciu, a także jego całkowity dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny spełniają wszystkie wymagania zawarte w ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Dr hab. Tomasz Zaleski stwierdził, iż dr Marek Daszkiewicz jest adiunktem w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu. Ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego na podstawie wydzielonego ze swego dorobku naukowego osiągnięcia zatytułowanego „Analiza słabych oddziaływań obecnych w kryształach wybranych soli aromatycznych kationów organicznych metodą grafów oraz spektroskopii oscylacyjnej” zebranego w 9 pracach opublikowanych po uzyskaniu stopnia doktora. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż aż 6 z tych prac to prace jednoautorskie, co wskazuje na dużą samodzielność habilitanta. Opierając się zarówno na tym, że prace te zostały opublikowane w renomowanych czasopismach o wysokim współczynniku IF oraz na wysokich ocenach recenzentów w niniejszym postępowaniu habilitacyjnym można spokojnie uznać, iż wyczerpują one wymagania „osiągnięcia naukowego” postawione przez ustawę o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Ustawie) oraz odpowiednim rozporządzeniu MNiSW. Pozostały dorobek naukowy habilitanta jest obszerny, a parametry scjentometryczne – na wysokim poziomie. Dr Marek Daszkiewicz posiada doświadczenie w uczestnictwie w projektach badawczych. Prowadzi szeroką współpracę krajową i zagraniczną, która znajduje odzwierciedlenie we wspólnych publikacjach. Mimo pracy w jednostce nie prowadzącej na co dzień zajęć dydaktycznych habilitant posiada doświadczenie dydaktyczne: sprawuje opiekę naukową nad praktykantami, wielokrotnie prowadził też zajęcia laboratoryjne w ramach organizowanych przez Instytut warsztatów naukowych „Niskie Łąki”. Ma też na swoim koncie wykład w czasie tychże warsztatów, który został pominięty w autoreferacie. W podsumowaniu dr hab. Tomasz Zaleski uznał, iż zarówno dorobek naukowy, wskazane osiągnięcie jak i cała działalność dr. Marka Daszkiewicza bez wątpienia spełniają wymagania do uzyskania stopnia doktora habilitowanego określone w Ustawie.

Prof. Jerzy Błażejowski stwierdził, że dr inż. Marek Daszkiewicz złożył wszystkie określone w przepisach (ustawie oraz odpowiednim rozporządzeniu) dokumenty. Wynika z nich, że osiągnięcie naukowe habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, zawarte w jednotematycznym cyklu publikacji autorskich (6) i wieloautorskich (3), stanowi znaczny wkład do wiedzy z zakresu syntezy, struktury i fizykochemii stałych hybrydowych związków i materiałów organiczno-nieorganicznych oraz poznania oddziaływań (w tym wiązań wodorowych) pojawiających się w kryształach tych połączeń chemicznych. Habilitant wskazał również na przydatność zastosowanego podejścia (teorii grafów w połączeniu ze spektroskopią IR i obliczeniami na poziomie DFT) do opisu oddziaływań

międzycząsteczkowych oraz przewidywania budowy krystalicznej materiałów hybrydowych i modelowania materiałów o pożądanych właściwościach. Habilitant wykazał się ponadto istotną aktywnością naukową nie ujętą w cyklu habilitacyjnym (autorstwo lub współautorstwo łącznie 71 (73) artykułów referowanych w bazie Web of Science (Scopus)) oraz w zakresie przekazywania (nauczania), upowszechniania i popularyzacji wiedzy. Jest dostrzegany przez międzynarodową społeczność naukową poprzez prace publikowane w dobrych i bardzo dobrych czasopiśmiech specjalistycznych o zasięgu międzynarodowym. Jego prace są rozpoznawalne i cytowane (liczba cytowań bez autocytowań – 208 (225), indeks Hirscha – 9 (8); stan na 15 grudnia 2014 roku). Wykazał aktywność w realizacji projektów badawczych (był kierownikiem 1 projektu i głównym wykonawcą w 4 innych projektach). Wykazał, że umie sformułować problem badawczy i rozwiązać go indywidualnie lub w zespole. Zdobył kwalifikacje do samodzielnego prowadzenia badań. Są zatem spełnione wymogi ustawowe i kryteria zwyczajowe nadania dr inż. M. Daszkiewiczowi najwyższego stopnia naukowego.

Na zakończenie posiedzenia komisji habilitacyjnej przewodniczący poddał pod głosowanie jawne uchwałę rekomendującą Radzie Naukowej Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN im. Włodzimierza Trzebiatowskiego we Wrocławiu nadanie dr. Markowi Daszkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk chemicznych w dyscyplinie chemia.

W głosowaniu jawnym wszyscy obecni członkowie komisji habilitacyjnej (6 osób) głosowali za przyjęciem uchwały.

Po głosowaniu komisja habilitacyjna zakończyła posiedzenie.

Podpisy członków komisji habilitacyjnej:

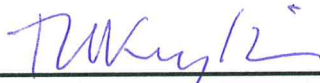
1. prof. dr hab. inż. Jerzy Błażejowski – Uniwersytet Gdański,

2. dr hab. Tomasz Zaleski – INTiBS PAN we Wrocławiu,

3. prof. dr hab. Tadeusz Marek Krygowski – Uniwersytet Warszawski,

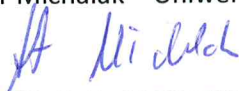
4. prof. dr hab. Mirosław Szafran – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,

5. prof. dr hab. prof. Mirosław Mączka – INTiBS PAN we Wrocławiu,

nieobecny

6. prof. dr hab. prof. Artur Michalak – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,

7. prof. dr hab. Leszek Kępiński – INTiBS PAN we Wrocławiu

